

Rudolf Richard Hofmeister:

(Z literární pozůstalosti.)

Jak otec Mikoláše Alše hledal místo

Roku 1854 hledali v Rožmitále nového městského písaře a „početvedoucího“. Mezi třinácti uchazeči jsou dva, jejichž žádosti, uchované v městském museu, vzbuzují pozornost. Jeden se podepsal: Karel Vlastimil Třebický a byl ze Strakonice. Je to první člověk s vlasteneckým jménem, jak se v době probuzenecké začala u nás objevovat, s nímž se ve zdejším archivu shledáváme, jsou listiny zde z první poloviny minulého století skoro většinou německé. Bohužel, ani toto krásné jméno Vlastimil nepomohlo, obec si vybrala Rudolfa Čečetku, který už tu prozatímne úřad ten zastával.

Druhý, daleko pozoruhodnější uchazeč byl František Aleš, písař mirotický a otec našeho nejnárodnějšího malíře Mikoláše Alše, který sem poslal neobyčejně krasopisně psaný list, žel, že německý, snad proto, že soutěž o místo vypsána byla v tehdejších

písař mirotický a otec našeho nejnárodnějšího malíře Mikoláše Alše, který sem poslal neobyčejně krasopisně psaný list, žel, že německý, snad proto, že soutěž o místo vypsána byla v tehdejších německých úředních novinách. V překladě zní zajímavý dopis Alšova otce asi takto:

Vaše Blahorodí,
vysoce ctěný pane purkmistře!

Doněvadž jsem se z novin dověděl, že uprázdněné místo obecního početvedoucího v Rožmitále cestou konkursu se obsadí, a já se v případě, že by snad pro toto místo nebyl už předem ze zvláštních ohledů jiný aspirant vyhlédnut, o ně ucházetí mím, osměluji se především k Vašemu Blahorodí se obrátit, ježto by mi v mém nynějším postavení nepadlo bylo možno se vzdáliti, abych s Vaším Blahorodím ústně mohl promluvit. Vaše Blahorodí račiž z mých přiložených dokumentů velmi snadno nabýti přesvědčení, že jsem dobře schopen zastávat místo, o které se ucházím. V nynějším mém postavení obstarávám všecko jednání o ubytování vojska a záležitosti hnanecké, a proto nemohu bez předběžného tohoto dotazu a dokud nemám určité přípovědi, tak snadno odejíti. Obracím se proto k Vašemu Blahorodí s nejoddanější prosbou.

Vaše Blahorodí račiž mne počtíi dobrotivou odpovědí a mně pro případ, že by má žádost měla naději na příznivé přijetí, laskavě oznámíi bližší podmínky; pak bych neopomenul osobně se Vašemu Blahorodí představití. Co se týče mých nynějších povinností, mohu s jistotou oznámíi, že jsem podle svého pořádku a vždy pozorlivě přesností s to, abych ze svých služebních poměrů každé chvíle bezvadně v několika dnech mohl jinam přestoupiti. Ostatně by Vašemu Blahorodí nebylo těžko na mou dosavadní kvalifikaci a způsobilost u c. k. okresního hejtmanství se přeptati. Račiž Vaše Blahorodí předem přijmoutíi mé ujištění, že si provždy za nejsvětější povinnost ustanovím Vaše Blahorodí i důvěru měšťanstva získati a hlavně k Vašemu Blahorodí nejvděčnějším se ukázati.

Prosím opětovně o dobrotivou zprávu a jest mi ctí znamenati se Vašemu Blahorodí k službám nejoddanější

František Aleš.

Mirotice, dne 20. dubna 1854.“

Zmíněné dokumenty při žádosti této nejsou, nejspíše asi byly žadatelé vráceny, když místo dostal Čečetka. Kdo může i jen tušiti, jak by se bylo utvářilo mládí a duševní vývoj Mikoláše Alše, jemuž byly tenkrát teprve dva roky, kdyby se byl jeho otec stal úředníkem města Rožmitála! Snad by byl pak místo v Písku studoval v blízké Příbrami, kde by byl místo malebných postav vojáků písecké posádky poznal jen začernalé horníky příbramských dolů a jejich těžký, neveselý život — a jeho umění by se bylo vyvíjelo snad docela jiným směrem — — —